

בש"פ 1294/17 - שמשון בינה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1294/17

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
שמשון בינה

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

בפניי בקשה שהגיש המבקש למתן ארכה להגשת ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 26.12.2016, בה נדחתה בקשתו לעיון חוזר בהחלטה המורה על מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

המשיבה מתנגדת לבקשה, ולאחר שעינתי בטיעוני הצדדים ושקלתי בדבר החלטתי לדחותה.

הבקשה (ולצידה הערר) הוגשו לבית המשפט באיחור של ארבעה-עשר ימים. בבקשה נטען כי איחור זה נגרם "בשל טעות טכנית בלבד ביומנו" של בא-כוח המבקש. טענה זו נטענה בלקוניות וללא פירוט, ובנסיבות העניין התאפשר למבקש להשלים את הבקשה - להבהיר כיצד אירעה הטעות ולתמוך את הבקשה בתצהיר.

המבקש הגיש השלמה מטעמו. אולם גם למקרא ההשלמה שהוגשה נותרה אי בהירות לגבי הטעות הנטענת. בתצהיר מטעם מזכירותו של בא-כוח המבקש, אשר צורף להשלמה, צוין כי בשל תקלה טכנית ביומנה שלה, הודעת הערר "לא צוינה ב'דואר יוצא' של המשרד" ולכן לא הוגשה במועדה. לא הובהר למשל מתי היה הערר מוכן להגשה,

עמוד 1

מדוע בא-כוח המבקש לא וידא שזה הוגש בפועל, ומתי התגלתה הטעות. התשתית העובדתית שביסוד הבקשה נותרה אפוא עמומה ובלתי ברורה, גם אחרי שניתנה למבקש הזדמנות לפרטה. לא למותר להזכיר בהקשר זה כי "הגם שהנטל החל על בעל דין המבקש ארכה להגשת הליך ערעורי על החלטה בענייני מעצר אינו כבד 'הכלל הוא כי יש לקיים את המועדים הקבועים בדין, בעוד שהארכת מועד הינה בגדר היוצא מן הכלל' ועוד נקבע כי על מבקש הארכה מוטל להוכיח 'טעם ממשי המניח את הדעת' המצדיק להיעתר לבקשתו (בש"פ 2000/10 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.3.2010))" (בש"פ 4167/16 פלוני נ' מדינת ישראל (31.5.2016)). איני סבורה כי בבקשה ובהשלמה הלקונית שהגיש המבקש, הרים הוא נטל זה.

עוד יצוין כי המבקש עצמו ציין כי ביום 15.1.2017 הגיש בבית המשפט המחוזי בקשה להפנותו לשירות המבחן לשם בחינת מתן הקלות בתנאי מעצרו. בקשה זו נמחקה על ידי בית המשפט למחרת היום, תוך שבית המשפט הדגיש כי בקשה דומה לעיון חוזר נדחתה לאחרונה ואין בפי המבקש טענה לשינוי נסיבות. מהשתלשלות זו עולה הרושם כי לאחר שנדחתה בקשתו של המבקש לעיון חוזר ניסה הוא תחילה לפעול בנתיב של בקשה להפניה לשירות המבחן, ומשנמחקה בקשתו זו החליט לצעוד בנתיב הערעורי ולהשיג על ההחלטה בבקשתו לעיון חוזר. ואולם, וככל שכך הוא, חוסר שביעות רצונו של המבקש מתוצאות הנתיב בו בחר, אינו מצדיק מתן ארכה להגשת הליך ערעורי.

לכל האמור לעיל אוסיף כי האיחור בהגשת ההליך אינו זניח (שבועיים), ועוד אוסיף, בזהירות המתבקשת, כי לאחר עיון בחומר שבפניי סבורני כי על פני הדברים סיכויי ההליך שהגשתו מתבקשת אינם תומכים אף הם במתן ארכה (ויצוין כי המשיבה ציינה בתגובתה כי בידי המבקש להגיש לבית המשפט המחוזי בקשה נוספת לעיון חוזר בחלוף פרק זמן משמעותי נוסף).

מכל הטעמים המפורטים לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' באדר התשע"ז (6.3.2017).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת